

บทวิจารณ์หนังสือ: คิดเล่นเห็นต่าง

โดย คำ ผกา และ อรรถ บุนนาค

Book Review: Think Different,
by Kam Phaka and Artch Bunnag

บรรณกร จันทรทิณ *

Bannagorn Jantaratin

ภาพที่ 1 ปกหน้า

“คิดเล่นเห็นต่าง” โดย ลักษณะ ปันวิชัย หรือที่รู้จักกันในนามปากกาว่า “คำ ผกา” นักเขียนหนังสือแนววิพากษ์วิจารณ์สังคม การเมือง บันเทิง เพศ ฯลฯ เป็นรู้จัก ในฐานะนักเขียนคอลัมน์ชื่อ “กระชูดอกทอง” และพิธีกรในสถานีโทรทัศน์วอยซ์ทีวี ร่วมกับ “อรรถ บุนนาค” พิธีกรและนักเขียนผู้มีความคุ้นเคยกับสังคมและวัฒนธรรม

* ผู้ช่วยผู้จัดการ สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ญี่ปุ่น หนังสือเล่มนี้มีความแตกต่างจากผลงานเล่มอื่นของ คำ ผกา และ อรรถ บุนนาค ตรงที่ว่าไม่ใช่หนังสือที่เขียนขึ้นโดยตัวผู้แต่งเอง แต่เป็นการสรุปประเด็นจากรายการ “คิดเล่นเห็นต่างกับคำ ผกา” ทางสถานีโทรทัศน์วอยซ์ทีวี ซึ่งรายการเริ่มออกอากาศตั้งแต่ช่วงต้นปี พ.ศ.2554 รายการดังกล่าวนี้ทั้ง คำ ผกา และ อรรถ บุนนาค ในฐานะผู้ดำเนินรายการ ได้นำเสนอประเด็นทางสังคมต่างๆ ในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งมักเป็นปัญหาที่ถูกมองข้าม และแก้ไขไม่ได้ด้วยความคิดแบบเก่าๆ ตามกระแสหลักของสังคม คำ ผกา จึงนำเสนอแนวความคิดใหม่ๆ ต่อประเด็นต่างๆ อย่างตรงไปตรงมา เพื่อให้สังคมได้เรียนรู้และรู้จักการวิพากษ์วิจารณ์ถกเถียงในประเด็นนั้น จนไปสู่ทางออกของปัญหาที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

สำนักพิมพ์มติชน จัดพิมพ์ขึ้นเป็นครั้งแรกในเดือนตุลาคม พ.ศ.2555 ราคา 290 บาท จำนวน 512 หน้า เลขมาตรฐานประจำหนังสือ 978-974-02-1026-9 ได้สรุปประเด็นจากรายการมาทั้งหมด 40 ประเด็น แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วยตอนที่หนึ่ง “สังคม-การเมือง เรื่องใกล้ตัว” ตอนที่สอง “เพศอันหลากหลายที่อยู่รอบๆ ตัวเรา” และตอนที่สาม “น่านาทศนะกับคำ ผกา”

ตอนที่หนึ่ง “สังคม-การเมือง เรื่องใกล้ตัว” ประเด็นที่ 1-18 ได้แก่ 1.สลัม 2.สัญชาติและความมั่นคงของชาติ 3.ยืนตรงเคารพธงชาติเพื่ออะไร 4.พื้นที่ของจอมพล ป. ในประวัติศาสตร์การเมืองไทย 5.วัฒนธรรมไทยกับดีไซน์คัลเจอร์ 6.คนไทยจำเป็นหรือไม่ต้องมี “บัตรประชาชน” 7.ปริญญาบัตร วัดการศึกษาได้จริงหรือ? 8.ข้อสอบ O-NET วัดสติปัญญาของผู้สอบหรือผู้ออกข้อสอบ 9.น้ำท่วม-น้ำใจของคนไทย และคำถามหลังจากน้ำลด 10.การข่มขืนและความรุนแรงในสังคมไทย 11.เครื่องแบบนักเรียน “มียู” หรือ “ยกเลิก” 12.เครื่องแบบนักเรียนควรผ่อนปรน-ยกเลิกหรือไม่? 13.ความหมายและการดำรงอยู่ของชุดนักศึกษาในเมืองไทย 14.ชุดประจำชาติไทยในฐานะประเพณีประดิษฐ์ 15.คุกและการลงทัณฑ์ 16.โทษประหารชีวิตยังควรมีอยู่หรือไม่? 17.เมืองออกแบบได้ 18.ความเป็นไปได้ของการเคหะมวลชนในสังคมไทย

ตอนที่สอง “เพศอันหลากหลายที่อยู่รอบๆ ตัวเรา” ประเด็นที่ 19-30 ได้แก่ 19.เมื่อผู้หญิงก้าวเข้ามาในพื้นที่ของผู้ชาย 20.ผู้หญิงเด็กหรือตะกร้ารับเด็ก 21.มุมมองของปัญหาการทำแท้ง 22.ขนาดของลึงค์กับกรรมเก่า และกรรมของคนมีลึงค์ 23.หนังโป๊ไทยไปหนังโป๊โลกได้หรือไม่? 24. Sex toy บาปแห่งการช่วยตัวเอง 25.ถึงเวลาหรือยังที่โสเภณีจะเป็นอาชีพถูกกฎหมาย 26. “กะเทย” เป็นแล้วหายได้จริงหรือ? 27. ปัญหาเกย์วัยรุ่นฆ่าตัวตายกับโครงการ It Gets Better 28. ปัญหาการแต่งงานของคนรักร่วมเพศ และคำถามว่าเกย์คืออะไร? 29. เพศอันหลากหลายที่อยู่รอบๆ ตัวเรา 30. กะหรี่ยาตรา (SlutWalk)

ตอนที่สาม “น่านาทศนะกับคำ ผกา” ประเด็นที่ 31-40 ได้แก่ 31. แดสแกนกรรม “แม่ชีศพร” 32. “ศิลปิน” กับ “ศีลธรรม” 33. จาก “ลัดดา” ถึง “เรยา” และ “ข้าวฟาดดินสลาย” 34. ทำไมประเทศไทยจึงได้ชื่อว่าเป็น “ช่อง” ของโลก 35. ความเข้มแข็งของวัฒนธรรมการอ่านในสังคมไทย 36. “ภาษาอังกฤษ” ต้นทุนทางวัฒนธรรมของชนชั้นนำในสังคมไทย 37. ประวัติศาสตร์การรับน้องและระบบโซตัสในประเทศไทย 38. มหาวิทยาลัยไม่ใช่คำตอบ 39. ที่มาของเพนนิยา 40. ชีวิตที่ถูกพาสเจอไรซ์โดยดิสนีย์

แต่ละประเด็นที่นำเสนอขึ้น จะเห็นได้ว่าเป็นเรื่องใกล้ตัวเรามากมาย หลายประเด็นคือเรื่องพื้นฐานในชีวิตประจำวันเสียด้วยซ้ำ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องบัตรประชาชน เครื่องแบบ เพศ ศีลธรรม เป็นต้น คำ ผกา ได้วิพากษ์วิจารณ์เรื่องเหล่านี้ในแนวความคิดแบบที่เราหาไม่ได้จากความคิดกระแสหลักในสังคมไทย เช่นเรื่องบัตรประชาชน คำ ผกา ได้วิพากษ์วิจารณ์ต่อการออกกฎหมายให้เด็ก 7 ขวบ มีบัตรประชาชนว่ามันเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลไหม ในขณะที่บางประเทศนั้นไม่มีการใช้บัตรประชาชนเลยด้วยซ้ำ หรือเรื่องเครื่องแบบนั้นเป็นเทคโนโลยีของศตวรรษที่ 19 เป็นเครื่องมือในการสลายความเป็นปัจเจกบุคคลของผู้สวมใส่

บางประเด็นยังเป็นเรื่องที่คนไทยไม่ค่อยให้ความสนใจที่จะเห็นมันเป็นปัญหา และแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสม เราจะเห็นได้ชัดมากในเรื่องเพศ ซึ่งสังคมไทยมักจะ

ปกปิดเรื่องนี้กันมาก แต่หนังสือเล่มนี้ได้นำเสนอทางแก้ปัญหาเหล่านี้อย่างที่สากลโลกเขาทำกัน เช่นเรื่องหนังโป๊และโสเภณีที่ควรจะถูกกฎหมาย เพราะจะได้มีการเสียภาษีให้แก่รัฐ และลดอาชญากรรมทางเพศได้ หรือการทำแท้งภายใต้อายุการปฏิสนธิ 12 สัปดาห์แรก ซึ่งยังไม่ถือว่าเป็นหนึ่งชีวิต ควรทำได้โดยไม่ผิดกฎหมาย ในตอนของนานาทัศนะก็เช่นเรื่องแม่ชีทศพร ที่มีการนำเสนอเรื่องกรรมอย่างไม่สมเหตุสมผล หรือเรื่องการรับน้องภายใต้ระบบโซเชียล ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการเมือง กับโครงสร้างทางอำนาจในประเทศไทยที่มีลักษณะอำนาจนิยม ซึ่งมีเหตุผลที่ต้องคัดค้านอยู่หลายประการ

ในแต่ละประเด็นที่หนังสือได้นำเสนอ ยังได้แนบท้ายด้วยการแนะนำหนังสือหนึ่งเล่มที่เกี่ยวข้องกับประเด็นนั้นๆ ให้สามารถไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ และต่อด้วยความคิดเห็นของผู้ชมที่โพสต์ตอบในเว็บไซต์

สรุปโดยภาพรวมของหนังสือถือว่าครอบคลุมประเด็นที่สำคัญในทางสังคมอยู่มาก และการวิพากษ์วิจารณ์ในแต่ละประเด็นยังเป็นการให้ความรู้ ความคิดใหม่ๆ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาที่ถูกต้องเหมาะสม ประกอบพร้อมทั้งเหตุผลและหลักฐานที่หยิบยกมานำเสนอ โดยมีการเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ที่พัฒนาแล้ว หรือแก้ไขปัญหาลงไปได้แล้วเข้ามาประกอบการอธิบาย เพื่อชี้ให้เห็นว่าสิ่งเหล่านี้คือมาตรฐานที่ทางสากลโลกยอมรับ แก้ปัญหาได้ ทำให้สังคมและประเทศเจริญก้าวหน้าได้ ซึ่งหาได้ยากยิ่งนักสำหรับรายการแบบนี้ และได้สรุปออกมาเป็นหนังสือแบบนี้ ที่วิพากษ์วิจารณ์สังคมอย่างตรงไปตรงมา เพียบพร้อมด้วยเหตุผลและหลักฐาน ด้วยความรู้สึกของผู้เขียนว่า “เราอยากเห็นสังคมที่เราอยู่นี้ ‘ดีขึ้น’” (จากปกหลังของหนังสือ)

ในส่วนการวิจารณ์นั้น เห็นว่าการแนะนำหนังสือน่าอ่านที่เป็นหนังสือที่เกี่ยวข้องกับประเด็นในช่วงท้ายเรื่องนั้น ซึ่งมีเพียงชื่อหนังสือ ชื่อผู้เขียน และคำอธิบาย ควรเพิ่มเติมสำนักพิมพ์และปีที่พิมพ์ด้วยเพื่อการค้นหาที่ง่ายขึ้น และในบางเล่มที่แนะนำมานั้นค่อนข้างที่จะเก่าอยู่หลายปีทีเดียว ทำให้ยากแก่การหาการศึกษาเพิ่มเติม อาจจะ

แก้ไขด้วยการแนะนำหนังสือที่ใหม่กว่าซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกัน หรือในฐานะนักเขียน
ชื่อดัง น่าจะลองเสนอให้สำนักพิมพ์ได้ตีพิมพ์หนังสือเหล่านั้นออกมาจำหน่ายอีกครั้งก็
เป็นการดีอย่างยิ่ง

เอกสารอ้างอิง

คำ ผกา และ อรรถ บุนนาค. 2555. คิดเล่นเห็นต่าง. กรุงเทพฯ: มติชน.

คำแนะนำการเตรียมต้นฉบับ

วารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ เป็นวารสารที่พิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย (Research articles) และบทความวิชาการ (Review articles) ในสาขาวิชารัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาขาอื่นๆ มีกำหนดออกปีละ 2 ฉบับ คือ มกราคม-มิถุนายน และ กรกฎาคม-ธันวาคม ผู้นิพนธ์ทุกท่านสามารถส่งบทความมาลงตีพิมพ์ได้โดยไม่จำเป็นต้องเป็นสมาชิก หรือสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

ผลงานที่จะได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารต้องไม่เคยถูกนำไปพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน พร้อมทั้งได้รับการพิจารณาจากผู้ประเมินอิสระ (Peer review) จากภายนอกมหาวิทยาลัยในสาขาวิชานั้นๆ และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ บทความอาจถูกดัดแปลง แก้ไขคำ สำนวน และรูปแบบการนำเสนอตามที่กองบรรณาธิการเห็นสมควร ผู้นิพนธ์สามารถค้นรายละเอียดต่างๆ ของการเตรียมต้นฉบับได้จากเว็บไซต์ <http://psl.ksu.ac.th>

วิธีการเตรียมต้นฉบับ

1. ต้นฉบับพิมพ์เป็นภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษก็ได้ องค์กรประกอบต่างๆ ของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการให้จัดทำตามคำแนะนำการเตรียมต้นฉบับนี้ การใช้ภาษาไทยให้ยึดหลักการใช้คำศัพท์ และข้อบัญญัติตามหลักของราชบัณฑิตยสถาน ควรหลีกเลี่ยงการเขียนภาษาอังกฤษปนภาษาไทยโดยไม่จำเป็น กรณีจำเป็นต้องเขียนคำศัพท์ภาษาไทยตามด้วยในวงเล็บภาษาอังกฤษ การปรากฏอยู่หลายที่ในบทความของศัพท์คำเดียวกันที่เป็นภาษาไทยตามด้วยภาษาอังกฤษให้ใช้คำศัพท์ภาษาไทยตามด้วยภาษาอังกฤษเฉพาะครั้งแรก ครั้งต่อไปใช้เฉพาะคำศัพท์ภาษาไทยเท่านั้น บทนิพนธ์ส่วนที่เป็นภาษาอังกฤษควรให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาก่อน

2. การพิมพ์ ให้จัดพิมพ์ด้วยโปรแกรม Microsoft Word โดยจัดหน้ากระดาษ ขนาด A5 (14.8 x 21 เซนติเมตร) ตั้งค่าน้ำกระดาษสำหรับการพิมพ์ห่างจาก ขอบกระดาษทุกด้าน ด้านละ 2 เซนติเมตร) ใส่เลขหน้ากำกับทุกหน้า

3. รูปแบบตัวอักษร ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษใช้แบบ TH Sarabun New ขนาดตัวอักษรทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษใช้ขนาดตัวอักษรอย่างเดียวกัน ดังนี้ ชื่อ เรื่อง ขนาด 18 pt. ชื่อผู้นิพนธ์ ขนาด 14 pt. ตัวปกติ หัวข้อหลักใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. หัวข้อรองใช้ตัวอักษรขนาด 14 pt. หัวข้อ เนื้อความทุกส่วนใช้ ตัวอักษรขนาด 14 pt. ตัวปกติ เียงอรธหน้าแรกที่เป็นชื่อตำแหน่งของผู้นิพนธ์ และ ที่อยู่ใช้ตัวอักษรขนาด 12 pt. ตัวปกติ

4. จำนวนหน้า ความยาวของบทความไม่ควรเกิน 20 หน้า รวมตามร่าง รูปภาพ และเอกสารอ้างอิง

5. ตาราง รูปภาพ ภาพลายเส้น แผนภูมิ และกราฟ (Tables, Picture, Figure, Diagram and Graph) ให้แทรกไว้ในเนื้อเรื่อง อาจจัดทำเป็นขวาคำหรือสื่ใดก็ได้โดย ให้ผู้นิพนธ์คัดเลือกเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น เรียงลำดับให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ชื่อ ตารางให้อยู่ด้านบนของตารางส่วนชื่อรูปภาพ แผนภูมิ และกราฟให้อยู่ด้านล่างพร้อม ทั้งคำอธิบายสั้นๆ ที่สื่อความหมายได้สาระครบถ้วน

6. การส่งต้นฉบับ ให้ผู้นิพนธ์นำส่งต้นฉบับที่พิมพ์หน้าเดียว 1 ชุด และบันทึกลงใน CD 1 ชุด พร้อมระบุชื่อบทความและชื่อผู้นิพนธ์ไว้บนแผ่น CD ด้วย อาจนำส่ง ด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ ที่กองบรรณาธิการวารสารคณะรัฐศาสตร์และ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภาพสสินธุ์ สำนักงานคณบดี คณะรัฐศาสตร์และ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภาพสสินธุ์ ตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัด ภาพสสินธุ์ 46230 โทรศัพท์ 043602033-43 ต่อ 575 โทรสาร 043602056

ประเภทของต้นฉบับ

1. บทความวิจัย (Research articles) เป็นการนำเสนอผลการวิจัยอาจเป็น Concept paper หรือผลงานวิจัยที่สำเร็จสมบูรณ์แล้ว ซึ่งผู้เขียนได้ดำเนินการด้วยตนเอง

1.1 ส่วนประกอบตอนต้น

1.1.1 ชื่อเรื่อง (Title) ควรสั้น กระชับรัดกุมแสดงเป้าหมายหลักของการวิจัย ความยาวไม่ควรเกิน 100 ตัวอักษร ให้เขียนชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยก่อนได้ลงมาเป็นภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวแรก ยกเว้น Article และ Preposition ใช้ตัวพิมพ์เล็ก ส่วนชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name) ให้พิมพ์ด้วยตัวเอนไม่ต้องขีดเส้นใต้ กรณีระบุชื่อสามัญของสิ่งมีชีวิตเป็นภาษาไทยให้ใส่ชื่อวิทยาศาสตร์ด้วย

1.1.2 ชื่อผู้นิพนธ์ (Authors and Coauthors) ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุลเต็มทั้งชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อตัวและนามสกุล ถ้ามีผู้วิจัยหลายคนให้ใช้หมายเลขกำกับตามลำดับและลงเครื่องหมายดอกจัน (*) พร้อมระบุสังกัด พร้อม e-mail address (กรณีเป็นนิสิต/นักศึกษาให้ระบุหลักสูตร สาขาวิชา และสถาบันการศึกษา)

1.1.3 บทคัดย่อทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ (Abstract) ความยาวไม่เกินอย่างละ 200 คำ เป็นการย่อเนื้อหาความงานวิจัยทั้งเรื่องให้สั้นได้เนื้อหาสาระครบถ้วนตามเรื่องเต็ม ควร เขียนแบบสั้น และตรงประเด็น ระบุเฉพาะสาระสำคัญเท่านั้น (เขียนแบบ Indicative abstract) ไม่ควรเขียนตามรูปแบบที่เขียนในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์หรือวิทยานิพนธ์ (เขียนแบบ Informative abstract) โดยให้ลำดับบทคัดย่อภาษาไทยขึ้นก่อนตามด้วยบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

1.1.4 คำสำคัญ (Key Word) ให้ใช้คำที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องซึ่งเป็นตัวแทนบอกวิธีการวิจัย ประเด็นที่วิจัย ผลการวิจัย สาขาที่ท้าววิจัย การใช้

ประโยชน์ หรือสถานที่ที่ทำวิจัย คำสำคัญนี้ให้เขียนทั้งคำสำคัญภาษาไทยและภาษาอังกฤษแต่ละชุดไม่เกิน 5 คำ โดยให้ระบุไว้ท้ายบทคัดย่อของแต่ละภาษา

1.2 เนื้อหาในบทความวิจัย

1.2.1 บทนำ (Introduction) อธิบายถึงภูมิหลังความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย รวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเหตุผลของการทำวิจัย

1.2.2 วัตถุประสงค์การวิจัย (Objectives) เป็นความเรียงเฉพาะประเด็นสำคัญของวัตถุประสงค์การวิจัยที่ครอบคลุมแนวทางการทำวิจัยทั้งหมด

1.2.3 สมมติฐานการวิจัย (Hypothesis) (ถ้ามี) เป็นความเรียงสมมติฐานเชิงพรรณนาหรือระบุความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา

1.2.4 ขอบเขตการวิจัย (Scope) กำหนดกรอบความคิดการวิจัย (Conceptual framework) เป็นกรอบที่เป็นแนวทางการทำวิจัยด้านเนื้อหาสาระ ตัวแปร และความสัมพันธ์ของตัวแปร พื้นที่และระยะเวลาการวิจัย

1.2.5 วิธีดำเนินการวิจัย (Research methodology) ระบุแบบแผนการวิจัย เช่น การสำรวจ ศึกษาเอกสาร ทดลอง และอื่นๆ (Survey, documentary, experiment and etc.) และวิธีการดำเนินการวิจัย

1.2.6 ประชากร (Population) คุณลักษณะและจำนวนให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

1.2.7 ตัวอย่าง (Sample) หลักเกณฑ์การกำหนดจำนวนตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่าง

1.2.8 เครื่องมือการวิจัย (Research instrument) ชนิดของเครื่องมือ วิธีการสร้าง การทดลองใช้ (Tryout) และการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัย

1.2.9 การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data collection) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และระยะเวลาการรวบรวมข้อมูล

1.2.10 การวิเคราะห์ข้อมูล (Data analysis) (ถ้ามี) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.11 ผลการวิจัย (Results) รายงานผลการวิจัยเฉพาะใน ความสำคัญ ชัดเจน และตรงประเด็น จากผลการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ในการวิจัย โดยยึดแนวทางตามวัตถุประสงค์การวิจัย ควรอธิบายผลการวิจัยด้วยคำบรรยายเป็น หลัก ถ้ามีตัวแปรที่ศึกษาหรือตัวเลขมากให้นำเสนอเป็นรูปภาพ ตาราง แผนภูมิ และ กราฟ แทรกในเนื้อหา พร้อมอธิบายผลการวิจัยให้ได้สาระครบถ้วนอย่างสั้นๆ

1.2.12 การอภิปรายผลการวิจัย (Discussion) เป็นการแสดง ความเห็นว่าผลการวิจัยสอดคล้องหรือแตกต่างจากวัตถุประสงค์ สมมติฐานการวิจัย ที่ตั้งไว้ หรือผลงานวิจัยที่ผู้รายงานไว้ก่อนอย่างไร เป็นเพราะเหตุผลใด มีหลักฐานทาง ทฤษฎีหรือผลงานวิจัยอะไรสนับสนุน

1.2.13 สรุปผลการวิจัย (Conclusion) เป็นการสรุปเฉพาะ ประเด็นสำคัญที่เกิดจากการทำวิจัย

1.2.14 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ (Suggestion) นำเสนอผลการวิจัยที่เด่นชัดสมควรนำไปใช้ประโยชน์อย่างไร และแนวทางการทำ วิจัยต่อไป

1.2.15 กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgements) ให้ระบุสั้นๆ ว่างานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนหรือได้รับความช่วยเหลือจากองค์กรและบุคคลใด

1.2.16 เอกสารอ้างอิง (References) ให้ระบุเฉพาะเอกสารที่ผู้ นิพนธ์ได้นำมาอ้างอิงในบทความวิจัยอย่างครบถ้วน โดยใช้ระบบการอ้างอิง APA Citation Style ดูรายละเอียดและตัวอย่างการอ้างอิงในเนื้อหาและการอ้างอิงทาง เล่มตาม ข้อ 3 และ ข้อ 4 และดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ เว็บไซต์ <http://psl.ksu.ac.th>

2. บทความทางวิชาการ (Review articles) เป็นบทความที่ผู้เขียนได้เรียบเรียง โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารงานแปล และผลงานจากประสบการณ์ของผู้เขียนหรือ

ถ่ายทอดจากผู้อื่น มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ องค์ความรู้การเสนอความคิดเห็นที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ทางวิชาการของสาขาต่างๆ

2.1 ส่วนประกอบตอนต้น

2.1.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้เป็นภาษาไทยก่อนได้ลงมาเป็นภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวแรก ยกเว้น Article และ Preposition ใช้ตัวพิมพ์เล็ก ส่วนชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name) ให้พิมพ์ด้วยตัวเอนไม่ต้องขีดเส้นใต้ กรณีระบุชื่อสามัญของสิ่งมีชีวิตเป็นภาษาไทยให้ใส่ชื่อวิทยาศาสตร์ด้วย

2.1.2 ชื่อผู้เขียน (Authors and Coauthors) ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุลเต็มทั้งชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อตัวและนามสกุล ถ้ามีผู้วิจัยหลายคนให้ใช้หมายเลขกำกับตามลำดับและลงเครื่องหมายดอกจัน (*) พร้อมระบุสังกัด พร้อม e-mail address (กรณีเป็นนิสิต/นักศึกษาให้ระบุหลักสูตร สาขาวิชาและสถาบันการศึกษา)

2.1.3 สารสังเขป (Summary) เป็นการย่อเนื้อความของบทความทั้งเรื่องให้สั้นได้เนื้อหาสาระครบถ้วนตามเรื่องเต็ม ให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยเขียนไม่เกินอย่างละ 200 คำ ให้ลำดับสารสังเขปภาษาไทยขึ้นก่อนตามด้วยสารสังเขปภาษาอังกฤษ

2.1.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้ใช้คำที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องซึ่งเป็นตัวแทนบอกวิธีการ สิ่งที่ได้ศึกษาผลการศึกษา สาขา การใช้ประโยชน์ และสถานที่สำคัญ ให้เขียนทั้งคำสำคัญภาษาไทย และภาษาอังกฤษแต่ละชุดไม่เกิน 5 คำ

2.2 เนื้อหา (Main texts) ในบทความทางวิชาการมีองค์ประกอบดังนี้

2.2.1 บทนำ (Introduction) กล่าวถึง ความน่าสนใจของเรื่องที่น่าสนใจ ก่อนเข้าสู่เนื้อหา

2.2.2 เนื้อความ (Content) ควรนำเสนอพัฒนาการของเรื่องได้อย่างน่าสนใจและเนื้อเรื่องมีเนื้อหาใหม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

2.2.3 สรุป (Conclusion) เป็นการย่อเฉพาะข้อมูลจากเนื้อความให้สั้น ได้เนื้อหาสาระของเนื้อความครบถ้วน

2.3 เอกสารอ้างอิง (References) ให้ระบุเฉพาะเอกสารที่ผู้นิพนธ์ได้นำมาอ้างอิงในบทความวิชาการอย่างครบถ้วน โดยใช้ระบบการอ้างอิง APA Citation Style ดุรายละเอียด และตัวอย่างการอ้างอิงในเนื้อความและการอ้างอิงท้ายเล่มตามข้อ 3 และข้อ 4 และดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ <http://psl.ksu.ac.th>

การอ้างอิง

1. การอ้างอิงในเนื้อความ การอ้างอิงในเนื้อความเป็นการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลในเนื้อความ ให้ใช้วิธีการอ้างอิงแบบนาม-ปี (Author date in text citation) โดยระบุชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ และหน้าที่อ้างอิงเอกสารไว้ข้างหน้าหรือข้างหลังข้อความที่ต้องการอ้างอิง เพื่อบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้น ดังนี้

1.1 การอ้างอิงชื่อบุคคล คนไทยให้ลงชื่อตัวและนามสกุล ส่วนชาวต่างประเทศให้ลงเฉพาะชื่อสกุล

ตัวอย่างการอ้างอิง

ผู้แต่ง 1 คน (ศิริวัช ศรีโกคางกุล, 2552: 10)

ผู้แต่ง 2 คน (ยศ สันตสมบัติ และ ชัยวัฒน์ สถาอานันท์, 2545: 66)

ผู้แต่ง 3-5 คนให้ใส่ชื่อทุกคน (สุจิต เพียรชอบ, สายใจ อินทรมพรรย และ สายใจ สุวรรณธาดา, 2548: 5)

ผู้แต่งมากกว่า 6 คน (สุวกิจ ศรีปัดถา และคณะ, 2550: 145)

1.2 ชื่อนิติบุคคล หน่วยงาน องค์กร ที่ทำเอกสารให้ระบุชื่อหน่วยงานตามที่ปรากฏ

ตัวอย่างการอ้างอิง (สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย, 2549)

2. เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงส่วนท้ายเล่ม โดยรวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่ผู้เขียนได้ใช้อ้างอิงในเนื้อความ พร้อมจัดเรียงรายการเอกสารตามลำดับอักษรของผู้แต่ง และให้ใช้การอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association Citation Style) ดังนี้

หนังสือ (Book)

รูปแบบ ชื่อผู้แต่ง. ปีที่พิมพ์. **ชื่อหนังสือ**. ครั้งที่พิมพ์. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง มัทนา หาญวิทย์ และ อุษา ทิศาภากร. 2535. **เอตส์การดูแลรักษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ดีไซน์.

บทความจากหนังสือที่มีผู้เขียนเฉพาะบท (Book Article or Chapter)

รูปแบบ ชื่อผู้เขียนบทความ. ปีที่พิมพ์. “ชื่อบทความ/บท/ตอน.” ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ). **ชื่อหนังสือ**. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์, หน้า.

ตัวอย่าง ประเมศวร์ ชัยประสิทธิ์กุล. 2534. “โพลิโอไวรัส ไวรัสก่อโรคประสาท.” ใน พิไลพันธ์ พุฒินะ (บรรณาธิการ). **ไวรัสวิทยาฉบับพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: แม็ค, หน้า 117-121.

บทความจากวารสารหรือนิตยสาร (Journal or Magazine Article)

รูปแบบ ชื่อผู้เขียนบทความ. ปีที่พิมพ์. “ชื่อบทความ.” **ชื่อวารสาร** ปีที่ (ฉบับที่): หน้า.

ตัวอย่าง สุวกิจ ศรีปัดดา. 2555. “ภาวะผู้นำกับการตัดสินใจ.” **วารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์** 1 (1): 1-15.

บทความจากหนังสือพิมพ์ (Newspaper Article)

รูปแบบ ชื่อผู้เขียนบทความ. ปีที่พิมพ์. “ชื่อบทความ.” **ชื่อหนังสือพิมพ์**, หน้า ซึ่งปรากฏบทความ.

ตัวอย่าง ผาสุก อินทรารุร. 2544. “สังคมชนชั้นสมัยก่อนประวัติศาสตร์ในประเทศจีน.” **กรุงเทพธุรกิจ**, หน้า 6-7.

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์
ปีที่ 2 เล่มที่ 2 (ก.ค.-ธ.ค. 2556)

บทความจากฐานข้อมูลอินเทอร์เน็ต (Article from an Internet Database)

รูปแบบ ชื่อผู้เขียนบทความ. ปีที่เผยแพร่. “ชื่อบทความ.” ชื่อวารสาร ปีที่ (ฉบับที่). วันที่ทำการสืบค้น จากแหล่งข้อมูล/สารนิเทศ.

ตัวอย่าง Mershon, D. 1998. “Startrek on the Brain: Alien Minds, Human Minds.” **American Scientist** 86 (585). Retrieved July 29, 1999 from Expanded Academic ASAP database.

บทความจากสารานุกรม (Encyclopedia Article)

รูปแบบ ชื่อผู้เขียนบทความ. ปีที่พิมพ์. “ชื่อบทความ.” ใน ชื่อสารานุกรม. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์, หน้า.

ตัวอย่าง เจริญ อินทรเกษม. (2515). “ฐานันดร.” ใน สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์, หน้า 6912-6930.